

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke hr. Nørgaard Sørensen for det, han lige har sagt.

Forhandling

Ingen bad om ordet.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 55:

Forslag til folketingsbeslutning om ungdomsgaranti.

Af Ritt Bjerregaard (S) m.fl.
(Fremsat 1/2 83).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Undervisningsministeren (Bertel Haarder):**

Også dette forslag har været behandlet ret grundigt i den foregående debat, og derfor skal jeg kun kort gentage, at når det gælder de foranstaltninger, hvormed forslagsstillerne vil skabe denne ungdomsgaranti, som de kalder det, er der en betydelig overensstemmelse mellem deres forslag og regeringens.

Hvad angår det første punkt, social- og sundheds-EFG og det tværfaglige basisår, har regeringen jo på sin vis taget hul på begge disse områder. Når det gælder om at foretage merindskrivning, er vi enige, når det gælder om at forbedre de eksisterende uddannelser, så metoder og pædagogik harmonerer med de unges forudsætninger, er vi enige et langt stykke, for så vidt som det er noget, man jo altid må tilstræbe, men når vi lægger så meget vægt på både forpraktik og mesterlæren, er det faktisk netop af hensyn til de 10 pct., der omtales i bemærkningerne.

Hvad angår sikringen af lære- og praktikpladser, har forslagsstillerne nævnt en ganske bestemt mekanisme, og jeg ville næsten ønske, at forslagsstillerne i deres regeringstid havde haft mulighed for at få den afprøvet. Jeg vil ikke kommentere den yderligere, for jeg synes, det er vanskeligt at komme i den nuværende situation og pålægge virksomhederne omkostningsforhøjelser. Det er proble-

met ved det forslag. Endvidere er der det problem, at det jo ikke er morsomt at komme som lærling til en virksomhed, som kun har taget vedkommende for at slippe for at få en bøde. Det er vel de to problemer, der er i det, men at hensigten med det ud fra enhver betragtning er ideel, betvivler jeg ikke. Herefter vil arbejdsministeren kommentere de sidste dele af forslaget.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Vi har jo i efterhånden mange timer behandlet spørgsmålet om dels ungdomsarbejdsløsheden, dels ungdomsgarantien, og det kan derfor ikke på dette tidspunkt af dagen komme som den store nyhed, at regeringen ikke finder, at vi løser problemerne i forbindelse med ungdomsarbejdsløsheden ved en form for landsdækkende ungdomsgaranti, som socialdemokratiet lægger op til. Vi mener, som jeg har sagt det tidligere, at det giver falske forventninger hos mange unge, og vi mener også, at de erfaringer, vi har kunnet gøre fra forsøgsamterne, langt fra har opfyldt den uddannelsesmålsætning, som vi har ønsket, og vi vil derfor også forsøge at foretage en gradvis afvikling af de to ordninger.

Jeg kan også sige, at vi kan være enige med socialdemokratiet, således som jeg tidligere sagde det til fru Ritt Bjerregaard, i, at vi må styrke vejledningsindsatsen, og derfor tror jeg, det er relevant, at man prøver på at få sammenarbejdet de forskellige opgavefunktioner mellem de forskellige vejledningsinstanser og eventuelt får foretaget en justering.

Men vi mener derimod ikke, at forslagets idé om at oprette et nyt regionalt organ til sikring af vejledningsinstansen er velbegrunder, fordi arbejdsmarkedsnævnets kontaktgrupper vedrørende uddannelse og erhvervsvejledning netop varetager de opgaver, som forslaget nævner. Kontaktgrupperne er således sammen med hovedvejlederudvalgene gået ind i koordinationen af den kommunale ungdomsvejledning med anden vejledning inden for regionen.

Så kan man sige, som det også har været fremført under den tidligere debat, at det kunne være en besnærende og en rigtig tanke, hvis bare de unge kunne nøjes med at henvende sig ét sted; men spørgsmålet er,

[Arbejdsministeren]

om det er helt så enkelt, om ikke der ville være forbundet i hvert fald nogle problemer med det, men det er jo også nogle af de ting, som det udvalg kan se på. De unge er jo ikke en fast gruppe, de bevæger sig rundt i uddannelsessystemet og i arbejdsmarkedssystemet, således at man kan sige, at de unge har forskellige behov og også forskelligt behov i forskellige situationer. Derfor tror jeg også, at der må være en bred vifte af vejledningstilbud, som kan give de relevante oplysninger på det rigtige tidspunkt, men selvfølgelig således, at de unge ved, hvor det er i deres kommune, de skal henvende sig, når de har brug for at få hjælp.

Vi mener også, som jeg har sagt tidligere, at vi må gøre en beskæftigelsesmæssig indsats for de unge, og at det ikke er nok bare at satse på uddannelse. Her lægger vi stor vægt på, at det bliver de private virksomheder, som kommer til at medvirke ved beskæftigelsesindsatsen, netop fordi vi har de mest positive erfaringer derfra, men vi erkender også, at der, som tiderne er, er et behov for offentlige jobtræningstilbud.

Vi mener som sagt ikke, at ungdomsgarantiforsøgene har kunnet klare disse problemer godt nok, fordi der har været store arbejdsløshedsprocenter blandt dem, der har været omfattet af garantiordningen. Derfor vil vi nøje følge jobskabelsesloven, som jeg sagde før, i hvert kvartal, også fordi der i jobskabelsesloven er en bestemmelse om, at den, når den har været i kraft i to år, skal op til revision i folketinget. Men jeg synes også, det må være i alles interesse at få en vurdering af den, således at man eventuelt kan foretage nogle justeringer undervejs, hvis der skulle være behov derfor.

Et af de væsentlige elementer i det socialdemokratiske forslag er, at man kan kombinere beskæftigelse og uddannelse, og det mener jeg også er vigtigt. Disse muligheder findes allerede i dag i jobskabelsesordningen, men de findes også i arbejdstilbudsordningen; eksempelvis kan kravet om tre måneders forudgående ledighed ved jobskabelsesarbejder fraviges, når det er nødvendigt for at sikre et sammenhængende uddannelses- og beskæftigelsesforløb.

Regeringen mener ikke, der er grundlag for at pålægge kommuner og amter nogen form for garantiforpligtelse med de deraf følgende økonomiske bindinger. Vi tror, det

er bedre for motivationen i den lokale indsats mod ungdomsarbejdsløsheden, at kommunerne får en frihed til at tilrettelægge indsatsen afhængigt af behovene på det lokale arbejdsmarked.

I forlængelse af debatten før, om kommunerne vil føle sig forpligtet, i det omfang de ikke er juridisk forpligtet, altså har en kan-lovgivning i stedet for en skal-lovgivning, tror jeg faktisk, at de vil gøre det, for de erfaringer, vi har set indtil nu, har vist, at kommunerne i praksis har afsat langt flere midler til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, end de rent juridisk var forpligtet til, og det har jeg opfattet som udtryk for, at kommunalbestyrelser landet over har haft et ønske om at medvirke til at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden. Jeg tror, kommunerne fortsat vil gøre det, og med det lovforslag, som jeg vil fremsætte til afløsning af lov nr. 488, vil kommunerne få en sådan hjemmel til at kunne yde løntilskud til private virksomheder, og det vil faktisk sige, at man kommer til at gå videre end det, der lå inden for lov nr. 488's grænser, fordi man efter den kun kunne yde tilskud til uddannelse eller ekstraordinære beskæftigelsesforanstaltninger, men nu får man en bredere vifte at spille på også for at yde tilskud til anlægsarbejder og andre ting, således at der på den måde skulle være skabt grundlag for, at man får flere varige arbejdspladser også til de unge i denne sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

For at prøve at forkorte debatten lidt og ikke skulle vende tilbage med detaljer siden hen stillede jeg under den tidligere debat arbejdsministeren et spørgsmål vedrørende det udvalg, der skulle nedsættes. Jeg vil gerne gentage spørgsmålet. Jeg går ud fra, at arbejdsmarkedets parter bliver repræsenteret i det udvalg. Det var det ene spørgsmål. Og det andet spørgsmål: jeg går ud fra, at kvinderepræsentationen med hensyn til ligestillingen også sikres i det pågældende udvalg, og jeg ville sætte pris på et svar på spørgsmålene.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Som sagt er udvalget ikke sammensat endnu, men jeg har haft møde med de kommu-

[Arbejdsministeren]

nale og amtskommunale organisationer og de berørte ministerier om det, og jeg har selvfølgelig samme interesse som fru Ritt Bjerregaard i, også når det drejer sig om vejledning, at ikke alene kvindernes synspunkter, men også at kvinderne selv bliver repræsenteret, og det er så heldigt, at den ene af de to kvindelige kontorchefer, der er i arbejdsministeriet, faktisk har med vejledningsområdet at gøre, og det vil i hvert fald gøre det muligt, at arbejdsministeriets repræsentant bliver en kvinde. Så vil jeg selvfølgelig i øvrigt overveje, hvad vi kan gøre for, at det ikke bliver den obligate kvinde som sædvanlig, og også overveje spørgsmålet, om udvalget ud over at have deltagelse af de kommunale parter og berørte ministerier vil have en bredere sammensætning, således at arbejdsmarkedets parter går ind i det. Det er en sag, jeg vil overveje nærmere.

Nørgaard Sørensen (S):

Nu har vi jo fremsat dette forslag som en helt naturlig opfølgning af den indsats, socialdemokratiet gjorde som regeringsparti i forbindelse med martspakken, og en helt naturlig opfølgning af det løfte, vi afgav både som parti og som regering, nemlig spørgsmålet om et udspil om en landsdækkende ungdomsgaranti, og vi regner da også med, at regeringspartierne vil være nogenlunde positive, trods det at der er store forskelle i opfattelserne.

Jeg skal ikke nævne dem alle her, men bare sige én bestemt ting. En væsentlig forudsætning for, at indsatsen mod ungdomsarbejdsledløsheden skal lykkes, er ikke, at undervisningsministerens redegørelse om nogle flere uddannelsespladser bliver gennemført, men spørgsmålet om beskæftigelsesdelen i hele denne situation først og fremmest for de 20-25-årige. Her er det stadig væk spørgsmålet om jobskabelseslovens virkning og den kommunale indsats, der er det væsentligste, og dér er vi altså ikke imponeret over den velvilje over for jobskabelsesloven, regeringen hidtil har udvist, men vi vil opfordre arbejdsmarkedsnævnene – og i hvert fald gøre vores indflydelse gældende i så mange af arbejdsmarkedsnævnene som overhovedet muligt – til at være liberale over for samtlige godkendelsesprocedurer, når det drejer sig om at få sat jobskabelsesprojekter i gang.

Vi lider ikke af skræk for offentlig produktion, heller ikke produktion i samarbejde mellem private og den offentlige sektor, og dem, vi måtte kunne influere på i arbejdsmarkedsnævnene, vil vi også forsøge på at bibringe den opfattelse, så vi kan få nogle rimelige projekter i gang.

Det andet er selvfølgelig det, som vi har sagt tidligere i dag, nemlig at vi er utilfredse med regeringens manglende indsats over for den kommunale forpligtelse. Vi tror, at regeringens meget drastiske planer om at nedskære bloktilskuddene først og fremmest vil gå ud over de ungdomsarbejdsløse. Ungdomsarbejdsledløsheden vil blive brugt som en af de første og nemmeste nedskæringsmuligheder i takt med de beskårne bloktilskud.

Hvis regeringens svar på vort forslag om en landsdækkende ungdomsgaranti er, at man vil bruge hr. Ole Vig Jensen og hr. Halvgaard fra fremskridtspartiet i fællesskab til at skabe et flertal for at lukke for ungdomsgarantiforsøgene, kunne man være så ondsksfuld at sige, at konsekvensen næsten måtte være, at regeringen skulle prøve at finde det samme flertal i alle andre former for ungdomspolitiske spørgsmål, og det ville måske ikke være så morsomt efter at have hørt hr. Halvgaards tale i dag. Jeg håber ikke, det går så slemt, og jeg vil gerne som indledning til dette opfordre regeringen til ikke at bruge dette flertal til at lukke ungdomsgarantiforsøgene med, for det vil være en belastning for det, man kunne kalde forhandlingsklimaet, fra begyndelsen af.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg har ved en tidligere debat her i dag tilkendegivet det konservative folkepartis holdning til, hvordan vi skal klare ungdomsarbejdsledløsheden, og jeg vil gerne henvise til de bemærkninger.

Hans Jørgen Holm (V):

Da venstres ordfører i denne sag, hr. Tørnæs, ikke kan være til stede, skal jeg kort give venstres synspunkter på beslutningsforslag nr. B 55 om ungdomsgaranti.

Som det er fremgået af den tidligere debat om ministerens redegørelse, lægger venstre afgørende vægt på, at man får skaffet det nødvendige antal uddannelsesstilbud. Vi anerkender, at der også er behov for den del, som ikke ønsker en uddannelse, og det har

[Hans Jørgen Holm]

ministeren også lagt op til. Vi anser det ikke for noget selvstændigt mål, at man udsteder en garanti, da garantien for, at der er uddannelser, alene ligger i, at der er tilstrækkeligt med tilbud.

Lilli Gyldenkilde (SF):

SF finder det udmærket, at socialdemokratiet har fremsat dette forslag. Vi synes til gengæld, det er hovedløst, at regeringen har besluttet at opgive ungdomsgarantien på baggrund af det, man kalder dårlige erfaringer fra Århus og Storstrøms amter. I det omfang der overhovedet kan være tale om nogle dårlige erfaringer, skyldes det rent praktiske problemer i opstartfasen og utilstrækkelige bevillinger.

Vi synes, det er for galt at drage så vidtgående konklusioner om et forsøg, når det kun har kørt så kort tid, sådan som regeringen gør det. Den redegørelse om en samlet og forstærket indsats mod ungdomsarbejdsløsheden, som regeringen med sin mangel på beskedenhed kalder det, kan på ingen måde erstatte intentionerne om en egentlig ungdomsgaranti.

Der er selvfølgelig ting i den ungdomsgaranti, som vi ikke er helt tilfredse med. Der er også ting, som ikke er med, og som vi gerne vil arbejde for kunne komme med. F.eks. vil vi gerne have noget mere med om en specialindsats over for de unge kvinder, der sidder alene med deres børn, og vi ville gerne have noget, der i hvert fald lignede det forslag, SF tidligere har stillet på det område, så det vil vi forsøge at arbejde videre med. Man kan regne med, at vi er til at snakke med omkring ungdomsgarantiordningen; vi går meget gerne ind i en debat.

Så skal jeg ikke undlade at sige, at med den debat, vi nu har afsluttet om uddannelsesafsnittet, hvoraf det klart – det hedder vist klokkerent på nudansk – er fremgået, at det, der er tilbage af denne samlede og strålende indsats for ungdomsarbejdsløsheden, er 10.000 ekstra uddannelsespladser, og tak for det. Det, der stadig væk mangler, er noget beskæftigelse, og det må vi se i øjnene i hvert fald ikke kommer ud af det, som arbejdsministeren kommenterede dette forslag med. Det var, at lov nr. 488, som handler om beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i amter og kommuner, som det parti, arbejdsministeren i øvrigt tilhører, selv har været med

til i sin tid at beslutte, skal vi ikke have noget af mere. Ungdomsgarantiordning skal vi heller ikke have noget af mere. Det var ikke nyt, at vi skulle kigge på jobskabesordningen, men det gør mig alligevel forskrækket, at man ind i den sammenhæng drager, at vi så skal have justeringer af jobskabesordningen, når der er gået 2 år, for de justeringer, vi hidtil har set fra denne regering, har været direkte skadelige for de unge mennesker, og det er jeg bange for at de også vil blive på dette område.

Hvad angår de kommunale aftaler, man har lavet så sent som i går, og som indenrigsministeren så rørende omtalte heroppefra, fik jeg det indtryk, at de ikke indgik i de drøftelser om den aftale, man havde lavet, og det vil altså sige, at man nu har lavet garantier for, at man får mindre bloktilskud, end man tidligere har fået, og at man ikke må sætte skatten op på nogen måde i amter og kommuner. Da man ikke skal afsætte penge efter nogen lov herindefra, nemlig efter lov nr. 488, ligger der tilbage en appel om, at kommunerne og amterne på trods af snævre rammer sandelig nok skal sætte noget i gang for de unge arbejdsløse.

Jeg håber da, at visse amter og kommuner vil gøre det, for de skal så sandelig ikke regne med nogen hjælp herindefra, kan jeg se på det, vi har drøftet i dag. Men jeg finder det dybt, dybt beskæmmende, at det er det, vi har skullet tage stilling til i dag.

Men kan det glæde socialdemokraterne – hvad jeg da vil håbe det kan – vil vi altså meget gerne være med til at se på ungdomsgarantiforslaget i udvalget, og nu vil vi lytte med spænding til, hvad den radikale ordfører vil sige.

Grethe Lyngs (CD):

Jeg vil blot sige i forlængelse af det, der tidligere på dagen er sagt, at det er CDs indstilling, at flere uddannelsespladser og en fornuftig erhvervs politik er afgørende for, at vore unge får muligheder for et varigt arbejde.

CD mener ikke, at vi fortsat kan pålægge amter og kommuner yderligere forpligtelser med de økonomiske bindinger, det vil medføre. Indenrigsministeren udtalte jo også i går, at skatteprocenten ikke skal stige yderligere, og vi må indrømme, at skatteprocenten allerede er høj i mange kommuner. Alene af

[Grethe Lyngs]

den grund er vi meget betænkelige. Men vi vil se meget nøje på forslaget i udvalget.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg skal i forbindelse med behandlingen af det socialdemokratiske beslutningsforslag om en ungdomsgaranti i den bedste mening henviser til, hvad jeg allerede har sagt under debatten om redegørelsen, og i øvrigt sige, at vi ønsker at arbejde seriøst også med det socialdemokratiske forslag under det udvalgsarbejde, der nu skal i gang.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg beklager, at jeg ikke er så træt som så mange andre lige netop nu.

Det var typisk ja og nej, for det var nemlig, hvad de radikale tidligere har sagt i dag. Det var et ja og et nej, men kan vi da ikke få det lidt tydeligere? Kan man da i det mindste ikke sige, hvad det er i det, man ikke vil være med til, og hvad det er, man i givet fald vil være med til? Og hvis man nu selv skulle have nogle gode ideer til, hvad man kunne putte i det, kan vi så ikke få lov til at diskutere det? For det er meget magtpåliggende for os, at vi får gjort noget ved denne sag.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Tak for den store opmærksomhed fra fru Lilli Gyldenkildes side, men trætheden kan have overmandet fru Lilli Gyldenkilde, uden at hun har mærket det, så derfor skal jeg gentage, at vi siger nej til at fortsætte den eksisterende ungdomsgarantiordning på landsplan. Men den eksisterende forsøgsordning har indeholdt også positive elementer, som det er værd at føre videre, og det er vi klar til. Så synes jeg i øvrigt, at adskillige af de punkter, som indgår i den socialdemokratiske plan, på udmærket måde harmonerer med det, vi har diskuteret i forbindelse med redegørelsen, og derfor er der selvfølgelig grundlag for et seriøst arbejde også med dette forslag. Det går jeg ud fra også vil gælde fru Lilli Gyldenkilde.

Waldorff (VS):

Nu er det interessante jo ikke de enkelte punkter i det socialdemokratiske forslag,

men det er åbenbart dem, de radikale vil diskutere. Nej, det eneste virkelig interessante ved det socialdemokratiske forslag er, at man vil lave en generel, landsdækkende ungdomsgaranti, som sikrer, at man får enten uddannelse eller arbejde. Det er det eneste, som er afgørende nyt. Alle de andre ting i forslaget kender man og har man forsøgt i en eller anden udformning. Det eneste, det i virkeligheden drejer sig om, er: vil man give en ungdomsgaranti, eller vil man ikke? Derom vil jeg godt sige, at vi er enige med socialdemokratiet i, at man skal give en sådan ungdomsgaranti, og jeg må forstå hr. Ole Vig Jensen sådan, at det er de radikale ikke enige i. Man vil altså ikke love, at unge får enten uddannelse eller arbejde, når de forlader skolen.

Vi er enige i sigtet med dette forslag, og vi er også enige i, at det, man altovervejende skal satse på, er at give en kompetencegivende uddannelse til unge.

Så er der nogle ting, som vi synes er dårlige ved dette forslag. Vi har haft en lang række diskussioner ved forskellige lejligheder og også ved denne. I dag har man især diskuteret de ændringer, man skulle lave inden for uddannelsessystemet med merindskrivninger på de forskellige uddannelser, og det er en ting, som vi er imod.

Vi er også imod mange af de ordninger, som bygger på arbejdsgivertilskud, altså løntilskud i forbindelse med forsøgene på at få arbejdsgiverne til at ansætte unge.

Vi har vendt os imod sider af jobskabelsesloven, især hvor det drejer sig om at fastholde en løntrykkerparagraf, og vi er også uenige i den store vægt, man i forbindelse med jobskabelsesloven har lagt på at bestikke private arbejdsgivere til at ansætte unge. Vi mener, at jobskabelsesloven kunne bruges til at iværksætte kommunal produktion, og det er formentlig i virkeligheden det eneste, der for alvor kan ændre situationen, sådan at vi får varig beskæftigelse for unge. Det mener vi man skal bruge jobskabelsesloven til.

De fleste andre ting, man kunne sige i denne forbindelse, er formentlig allerede sagt i dag. Jeg har ikke orket at høre hele debatten i de mange timer, men jeg vil godt sige én ting: hvis det er rigtigt, at socialdemokratiet – og sådan kan man godt forstå det – har skærpet holdningen til, hvordan man skal sikre oprettelsen af lære- og praktikpladser,

[Waldorff]

kan vi selvfølgelig være med til det. Vi vil gerne støtte, at man tager det skridt, som er nødvendigt for at sikre lære- og praktikpladser, nemlig at tvinge arbejdsgiverne til at oprette dem. Det er det eneste, der virker; det er bevist nu.

Så vil jeg godt sige, at ideen om at udvide EFG-systemet og oprette flere pladser på EFG er vi selvfølgelig enige i, men vi vil også godt sige, at det er for dårligt, at det socialdemokratiske forslag ikke vil tage skridtet tilbage til det, som var socialdemokratisk politik, nemlig løn i basisåret. Det er helt oplagt, at selve det, at der fortsat ikke vil eksistere løn på basisåret, vil betyde, at de socialt dårligst stillede unge formentlig ikke vil komme ind i den del af et uddannelsesforløb og formentlig heller ikke i så mange andre, eftersom det netop drejer sig om den svageste stillede gruppe.

Men uanset de radikales – sådan må jeg fortolke det – nej til dette mener vi stadig væk, at man også under udvalgsarbejdet kunne gøre et eller andet, som påviste nødvendigheden af en ungdomsgaranti.

Ritt Bjerregaard (S):

Vi har nu haft en lang debat, som flere ordførere har understreget det, og jeg skal ikke gøre den meget længere. Det har været rart også med de korte, positive bemærkninger, der har været om socialdemokratiets forslag, og lad mig da slutte denne debat med at præcisere tre ting.

Fra socialdemokratiets side ønsker vi en reel garanti for de unge, og det vil sige, at vi ikke ser nogen grund til en afbrydelse af forsøgene. Vi har forstået, at indenrigsministeren har afventet et initiativ fra vor side, og det initiativ vil blive taget.

Det andet punkt, jeg vil nævne, er, at vi ønsker en sikring af praktikpladser, og vi føler, at sommerløftet bliver lidt hult, hvis det kun gælder det enkelte år med tilsvarende mangel på praktikpladser som den, vi må konstatere på nuværende tidspunkt.

Det tredje punkt, jeg vil nævne, er, at vi ønsker, at kommunerne fortsat skal have en forpligtelse til økonomisk at gå ind i afhjælpningen af ungdomsarbejdsløsheden.

Med denne præcisering af de tre punkter glæder vi os til behandlingen i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

I overensstemmelse med indstilling fra sekretærmødet foreslår jeg, at forslaget henvises til et særligt udvalg på 17 medlemmer med stedfortrædere. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Da der foreligger indstilling fra grupperne, skal jeg allerede i indeværende møde lade foretage valg af det nævnte udvalg.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Uden for dagsordenen foretoges herefter:

Valg af 17 medlemmer med stedfortrædere til et udvalg angående:

Forslag til folketingsbeslutning om ungdomsgaranti.

(Beslutningsforslag nr. B 55).

Fjerde næstformand (Arentoft):

Der er til dette valg anmeldt følgende valggrupper:

en valggruppe på 82 medlemmer: det konservative folkeparti, venstre, fremskridtspartiet, centrum-demokraterne, kristeligt folkeparti og Barsøe-Carnfeldt;

en valggruppe på 70 medlemmer: socialdemokratiet, det radikale venstre og Steenholt;

en valggruppe på 27 medlemmer: socialistisk folkeparti, venstresocialisterne og Preben Lange.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Karen Højte Jensen (KF)
- 2 Ahlmann-Ohlson (KF)
- 3 Bo Kristensen (KF)
- 4 Hans Jørgen Holm (V)
- 5 Tørnæs (V)

- 6 Halvgaard (FP)
- 7 Steffensen (KrF)
- 8 Bente Juncker (CD)
- 9 Svend Auken (S)
- 10 Ritt Bjerregaard (S)
- 11 Helle Degn (S)
- 12 Torben Lund (S)
- 13 Løvig Simonsen (S)
- 14 Nørgaard Sørensen (S)
- 15 Lone Dybkjær (RV)
- 16 Lilli Gyldenkilde (SF)
- 17 Holger K. Nielsen (SF)

Til stedfortrædere for:

- 1-3 Collet (KF)
Eva Møller (KF)
- 4-5 Bjørn Elmquist (V)
Fogh Rasmussen (V)
- 6 Lawaetz (FP)
- 7 Mogens Voigt (FP)
- 8 Grethe Kindberg Jørgensen (CD)
- 9-14 Kaj Poulsen (S)
Jytte Andersen (S)
- 15 Ole Vig Jensen (RV)
- 16-17 Ebba Strange (SF)
Waldorff (VS)

Meddelelser fra formanden:

Fjerde næstformand (Arentoft):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Udenrigsudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder af 18. december 1979. (Beslutningsforslag nr. B 15).

Eksemplarer er omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Udvalget om offentlige arbejder (4/3 83):

Udtræder: Erling Jensen (S)

Ny stedf.: Henning Jensen (S)

Nordisk Råd (3/3 83):

Stedfortræder for Steffensen (KrF): Annelise Gotfredsen (KF)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 9. marts 1983, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 17.40